

er ugift eller om han har Kone og mange Børn; dersom der skulde tages Hensyn til, om han har en liden Eiendom eller om han ingen har; dersom der skulde tages Hensyn til hans Nidkærhed og Dygtighed i Tjenesten o. s. v.; dersom alle disse Hensyn skulde gjøres gjældende, saa maatte man consequent komme til et langt større Spillerum end det, her er givet, der ikke engang er saa stort som det, Pensjonsloven er kommen til ved en Betragtning af Forskjellen mellem Dyrligheden af at leve i Kjøbstæderne og paa Landet. Derimod er der i en anden Retning ved Lovudkastet skeet en meget betydelig Udvidelse derved, at der er opstillet 6 Classer, idet man har sagt: den Omstændighed, om en Mand er velhavende eller ikke, om han har Mange at forsørge eller ikke, den skal kun gjøre, i det Hele taget, en Forskjel af 20 Rbd., hvorimod den Omstændighed, om han hører til 1ste, 2den, 3die, 4de, 5te eller 6te af Underclasserne, skal kunne gjøre en Forskjel fra 70 til 300 Rbd. Dette vilde nu i mine Dine være et rigtigt System, dersom der i denne Gradation imellem Classerne var en saadan bestemt stadig Dyrtigen; saa at man kunde sige, at den, der stod i 1ste eller 2den Klasse, maatte altid være en Mand, som allerede havde tilbragt en stor Deel af sit Liv i Militairtjenesten, og som altsaa derved havde et væsentligt Krav paa betydelig Pension foruden Invalideforsørgelse; men vi maae ikke glemme, at det ikke forholder sig saaledes, navnlig ved Invalideforsørgelse efter Krigen; thi det vil være Dem bekendt, mine Herrer! at mange unge Mennesker, deels som Børnepligtige og deels frivillige, ere udgaede fra Garnisonen, ikke som Menige, men som Corporaler, som Fourerer, som Sergeanter o. s. v. Efter en kort Ererceetid, efter at have gjenemgaaet en kort Commandoskole, ere de saaledes strax komne til at indtræde i disse høiere Classer paa Grund af, at de vare i Besiddelse af en særdeles Gyne til at tjene i disse; men heri vil man ikke kunne see nogen videre berettiget Afgang for dem til en høiere Pension; thi de have ikke tjent længere eller bedre end de, der ere blevne staaende i de Meniges Classer. Men dog skal der efter Lovudkastet tages et over-

veien Hensyn til, hvilken Stilling de have beklædt, og maaskee kun af i meget høi Grad tilfældige Grunde beklædt. Hensynet til Trangen bliver her aldeles underordnet, ja endog Hensynet til den virkelige Banførhed bliver et i meget høi Grad underordnet Hensyn. Jeg har endelig endnu en Indvending at gjøre, og det er denne, at det forekommer mig ikke at være principmæssigt, i en enkelt Autoritets Haand at nedlægge et saadant Skjon om en betydelig Understøttelse af Staten, hvorved der gives et vidt Spillerum for den individuelle Ansnuelse til at uddele Pension i et Tilfælde, hvor der ikke alene raades over visse offentlige Stiftelses Midler, men hvorved der desuden kræves et ikke forud bestemt aarligt Tilskud af Statskassen. Vi maae være os dette bevidst, mine Herrer! at de Pensioner, som blive tilskjendte af den Bestyrelse, hvorom her er Tale, ville vi ikke kunne forandre. De have Myndighed til at uddele dem, og naar de faae den Approbation af Finanzministeren, som nu, efter den Forandring, der er skeet ved Lovudkastet i det andet Thing, er kommen ind, og som vi anerkjende for at være en betydelig Forbedring, saa vil Rigsdagen være ligefrem nødt til at votere det Tilskud, som støtter sig paa den Ansættelse, der saaledes har fundet Sted. Dersom nu her var bestemt aldeles faste Satser, og dersom der var taget de strenge Forholdsregler med Hensyn til Tilskjendelsen af disse Satser, som der indeholdtes i det Lovudkast, som issor blev vedtaget, da mener jeg, at man vel kunde sige, at her var Tilfældet det samme, som mange andre, hvor Pengesummen voteres i Genhold til de bestaaende Love; men det, at nedlægge i en saadan Autoritets Haand en saa udstrakt Myndighed til at udgive Statens Penge, det synes mig at være noget betænkeligt.

Jeg troer, at de ærede Rigsdagsmænd ville indrømme mig, at de Betæneligheder, jeg saaledes har fremført, have en ikke ganske ringe Vægt. Jeg maa imidlertid herefter tilføie, at der dog gives visse Hensyn, som for mig alligevel for en Deel svække Vigtigheden af disse Indvendinger. For det Første vil jeg da, med Hensyn til, hvad jeg før fremhævede om, at Satserne ere blevne nedfattede, gjøre opmærksom paa, at der i Forbindelse hermed er bestemt,